

чи ученіето е лѣсно — земи букварьтъ въ рѣка, пакъ не учитель, ами и задъ учительтъ отгатакъ били отивашь — и за попъ си достоинъ! Наистина; нищо мъчно въ ученіето (или по-добрѣ да кажемъ въ обученіето; нѣе тука разбирами първоначалното обучение, въ първоначалнитѣ училища); но не е достаточнo само да знаешь да четешь, ако искашь и другиго да научишь да чете; а треба да знаешь какъ да учишь ако искашь и другиго да научишь да чете и, освѣнь това, и да го развѣишь.

Тѣй мислѣтъ ученитѣ хора, тѣй и ний мислимъ, и това на е накарало да са уловимъ за перото и да покажимъ на онѣзи учители, които желяжтъ доброто на народьтъ си и признателността на ученицьтъ си, какъ образованитѣ хора учжтъ първоначално дѣцата си. Ний нищо ново нѣма да изложимъ въ това рѣководство; но ще изложиме само това което отъ 50 години и повече е введено по сичкитѣ Европейски училища, като мислиме чи съ този си трудъ ще принесемъ поне най малката полза, както на първоначалнитѣ учители, тѣй и на народьтъ си.

— 0 —

Звучнѣтъ методъ, както казахме и по горѣ, е извѣстна въ Европа повече отъ 50 години, а въ България е станала извѣстна преди 4 години и за първи пѣтъ е была введена въ Габрово отъ Г-на I. Ковачова, който подиръ три недѣлното си учителствуваніе въ този градъ бѣше принуденъ по причини независящи отъ него, да остави Га-